

at det ikke lader sig gjøre, at det ikke kan rime sig med Retfærdighed og Billighed, at det vil ikke finde Rod i Folket eller Gjenslang heri. Salen at fastsætte et kort Aaremaal, inden hvilket en Embedsmand, som er sat ud af Virksomhed, skulde enten træde i Statens Tjeneste eller sættes paa Pension, thi det staaer ikke til ham at træde ind i Statens Tjeneste igjen, det er Staten, som skal kalde ham dertil!

Tscherning: Det ærede Medlem har talt saa haant om Pensionister, at jeg har søgt mig noget nær krænket derved, da jeg ogsaa er en af disse.

C. S. Hansen: Jeg kan ikke være enig med den sidste ærede Taler deri, at Staten skulde have givet en Embedsmand, som den har sat paa Bartpenge, bestemt Løfte om igjen at blive afbenyttet ved første Leilighed; ligesuldt har jeg fundet denne Embedsmands Stilling, der har maattet staae paa Bartpenge i mange Aar, og det undertiden paa meget knappe Bartpenge, uden at han har kunnet raade over sine Kræfter, meget usordealagtig for ham, han har jo ikke kunnet gaaet ind i en anden Livsstilling, fordi han stedse skulde være til Regjeringens Disposition, og er ofte bleven forarmet herved og uduelig til senere Erhverv. Jeg kan derfor ikke Andet end efter min fulde Overbeviisning tiltræde det her stillede Forslag; heller ikke kan jeg indsee Andet, end at de her foreslaaede 5 Aar ere passende, thi har Staten ikke Brug for ham i 5 Aar, saa bør den tilvisse ikke opholde ham længere fra at udøve sine Kræfter, saaledes som han bedst vil og kan; og den bør heller ikke opoffre Bartpengene til ingen Nytte.

Cultusministeren: Da jeg troer at have givet nogen Anledning til, at det til Forhandling foreliggende Forslag er fremkommet for Thinget, skal jeg tillade mig med et Par Ord at omtale det. Ligesom jeg ærlig tilstaaer, at det under Discussionen om Pensionsloven ofte har forekommet mig, som om i det Mindste en heel Deel Medlemmer befandt sig i en Uklarhed og Bakken mellem at betragte Fortid og Fremtid, idet de lode deres Dom om hvad der vilde skee i Fremtiden alfor meget paa virke af Grundringen om Fortiden, saaledes

troer jeg, at det Samme har været Tilfælde ogsaa ved Spørgsmaalet om Bartpenge, og jeg troer, at man derved er kommen til en Bestemmelse, der til en overordentlig ringe Besparelse for Statskassen, ja maaskee endog til Tab for den, medfører en meget stor Ubillighed mod de Enkelte, paa hvem Bestemmelsen eller, rettere sagt, Mangelen af en saadan Bestemmelse om Bartpenge vil kunne have Indflydelse. Naar man tænker paa Fortiden, saa knytter der sig til Begrebet Bartpenge med Rette Forestillingen om Misbrug og Forestillingen om et aldeles ubestemt Forhold. Der er bleven tilstaaet Pension under Navn af Bartpenge, dels for at skjule med et forøvrigt meget gjennemstigt Slør en Mands virkelige Stilling, dels undertiden for at skaffe en enkelt Mand nogle ganske smaa Fordele, og man har ikke strengt fastholdt, at det kun er et Embedes virkelige Inddragelse og Ophævelse, som giver Berettigelse til Bartpenge. Saa vidt jeg veed, har man dernæst næsten aldrig gjort Forpligtelsen, der paahvilede den, som stod paa Bartpenge til atter at indtræde i Statstjenesten, gjældende, i det Mindste ikke gjældende, naar Vedkommende i mindste Maade onskede at unddrage sig den, og man har ladet Oppebærelsen af Bartpengene være for det Meste ligesaalænge, som Vedkommende ellers vilde have oppebaaret Pension. Det er dette, som har givet Bartpengene og alt, hvad der til knytter sig, et hadesuldt Udseende, og som jeg troer medvirket til, at Thinget fattede den af samme tidligere under nærværende Sags anden Behandling, tagne Beslutning. Naar jeg har sagt, at denne Thingets Beslutning uden tvivl kun vil medføre en ringe Besparelse for Statskassen, saa gaaer jeg ud fra, at Inddragelser af Embederne og overhovedet Reductionerne for Fremtiden vist vil skee med større Bestindighed og med større Overlæg end hidtil. Jeg troer nemlig, at disse Inddragelser af Embedet vil skee langsomt, og at Antallet af dem, som staae paa Bartpenge, aldrig kan være meget stort, og at det naturligtvis endnu mere vil blive indskrænket derved, at de Bartpengenydende kun i kort Tidrum kunne blive staaende i denne Stilling, saa at, selv om der indtræder nye Embedsmænd paa Bart-